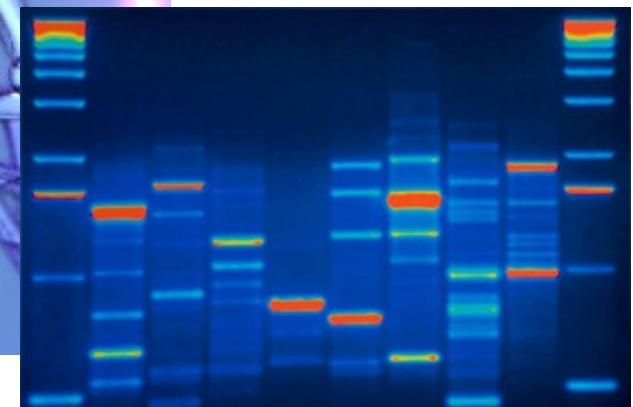
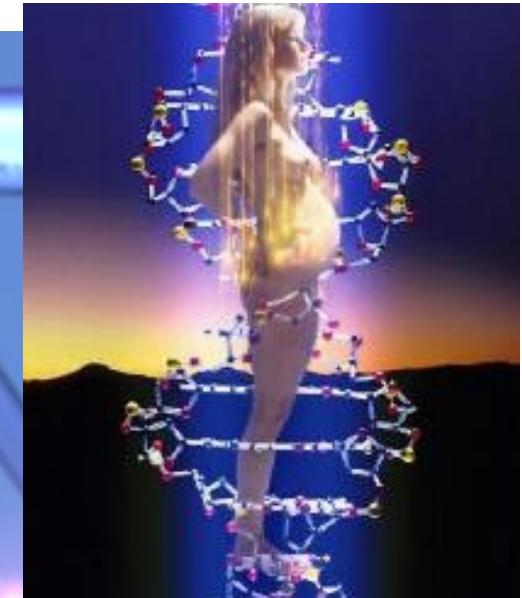
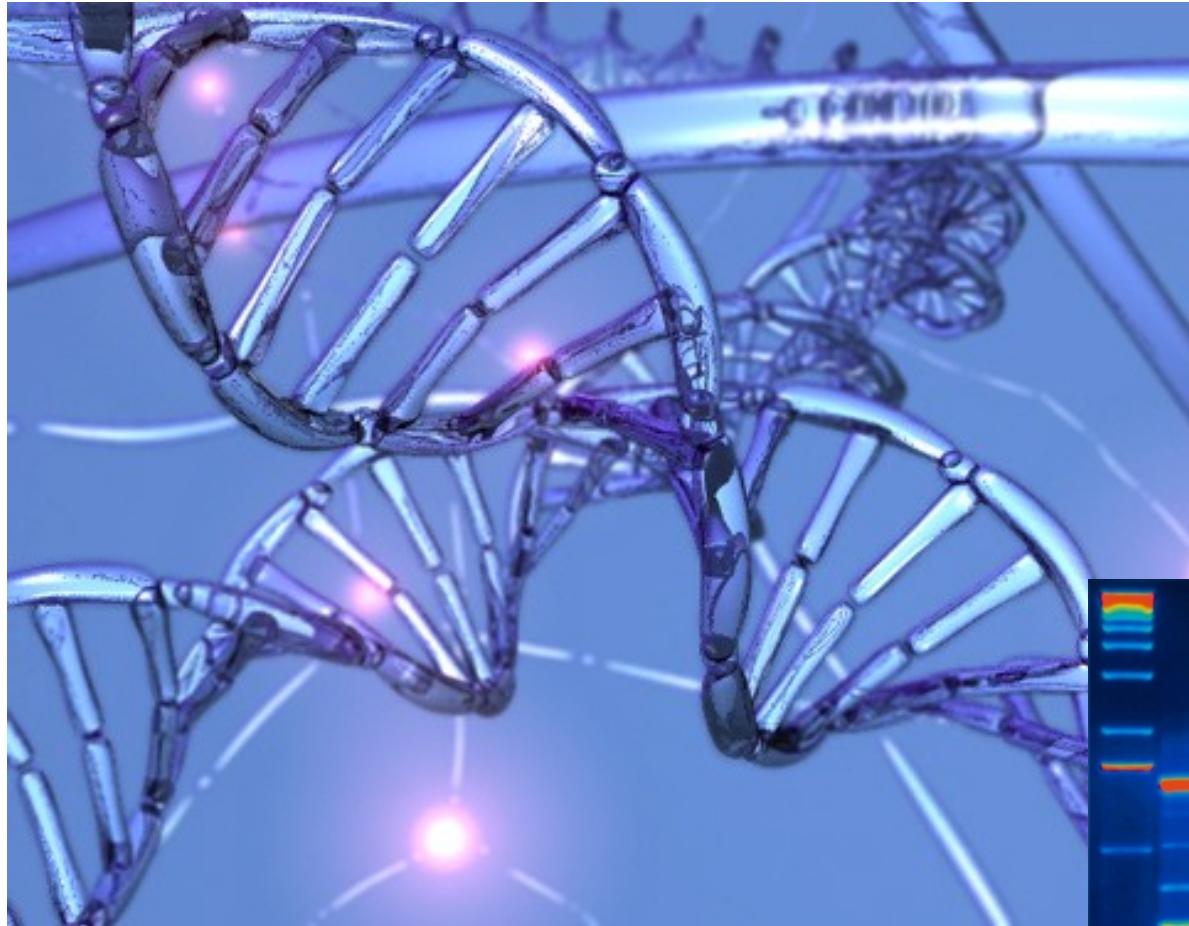
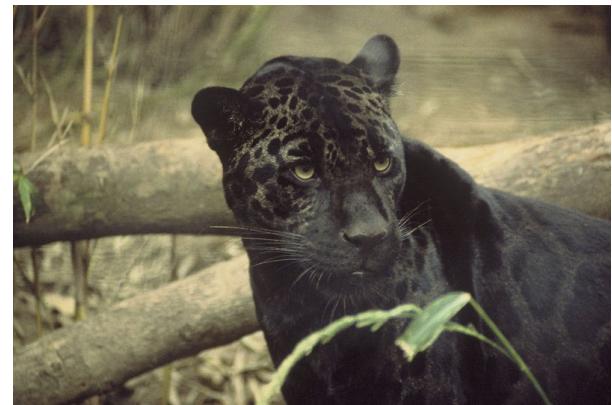

VZNIK GENETICKÉ PROMĚNLIVOSTI

Důsledek H-W principu:

při platnosti předpokladů H-W populace k udržení polymorfismu stačí náhodné oplození a mendelovská dědičnost

ALE!

reálné populace se od modelové situace zpravidla liší:

- velikost populace omezená
- oplození nemusí být náhodné
- migrace
- selekce
- vznik nových alel mutací

HLAVNÍ MIKROEVOLUČNÍ MECHANISMY:

mutace

(transpozice)

rekombinace

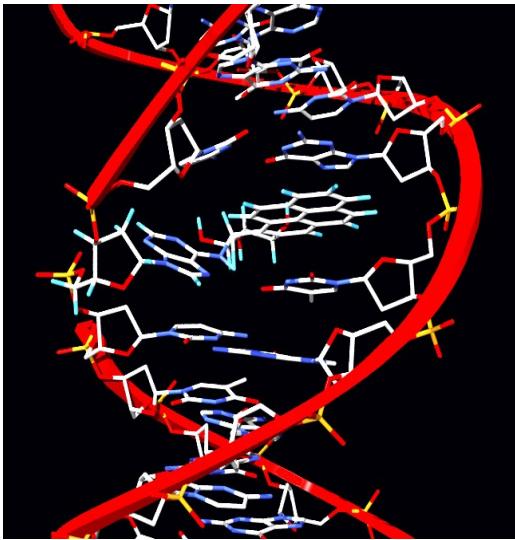
migrace (tok genů)

nenáhodné oplození

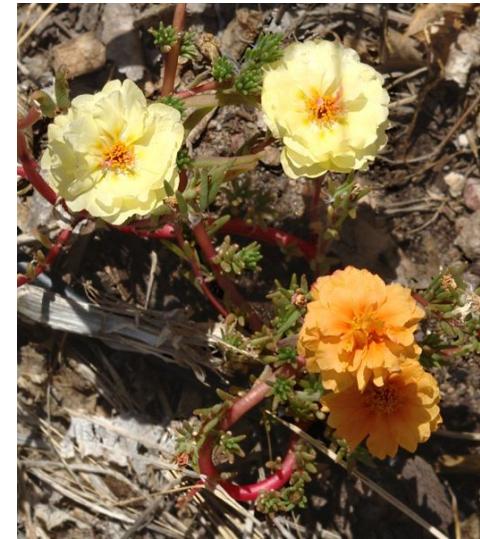
přírodní výběr (selekce)

náhodný genetický posun (drift) + bottleneck, efekt zakladatele

molekulární tah (molecular drive)

MUTACE

spontánní × indukované

v zárodečných buňkách × somatické

podle škodlivosti/prospěšnosti účinku:

prospěšné
škodlivé
neutrální

MUTACE

Podle rozsahu

genové (bodové)
chromozomové
genomové

Bodové

substituce (tranzice, transverze)

synonymní

GTC → GTA
Val → Val

GTC → TTC
Val → Phe
AAG → TAG
Lys → ochre (stop)

nesynonymní (záměnové)

měnící smysl (missense)
nesmyslné (nonsense)

Bodové mutace

inzerce
delece

ACGGT → ACAGGT
ACGGT → AGGT

}

indels → posunutí čtecího rámce

zpětné mutace: frekvence zpravidla 10× nižší

rekurentní (opakované) mutace → mutační tlak:

např. při frekvenci alely $A_1 = 0,500$:

po 1. generaci → zvýšení na 0,5000495

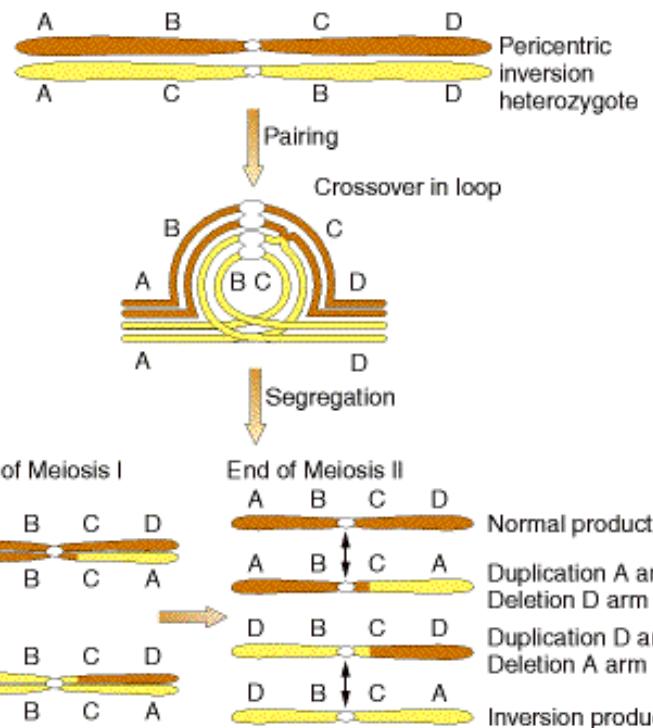
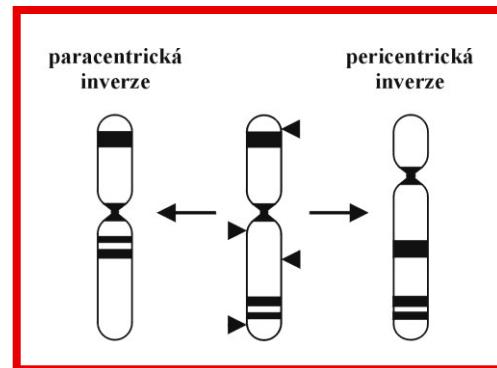
~70 000 generací → 0,750 ... dalších ~70 000 generací → 0,875

⇒ změna frekvence alely mutací velmi pomalá

Chromozomové mutace (chr. přestavby)

inverze

pericentrické
paracentrické

Chromozomové mutace (chr. přestavby)

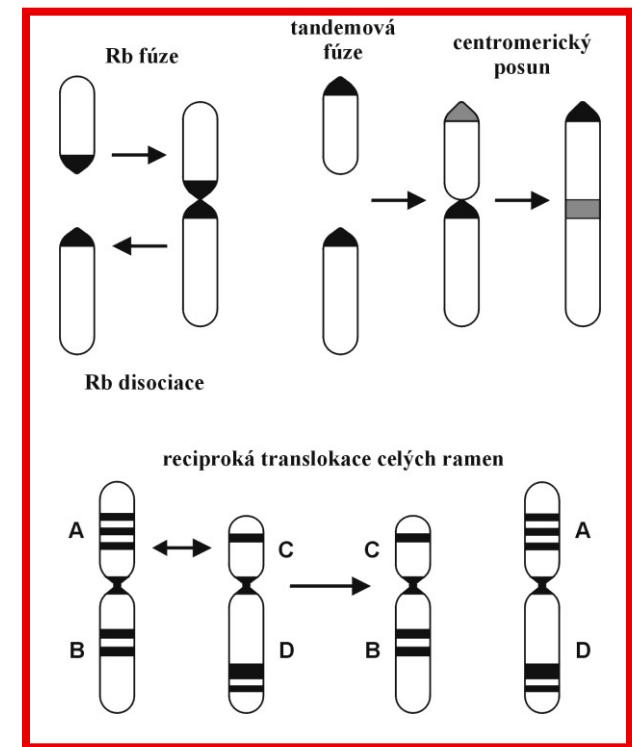
translokace

fúze a disociace

(robertsonské translokace)

reciproké translokace celých ramen (WART)

myš domácí

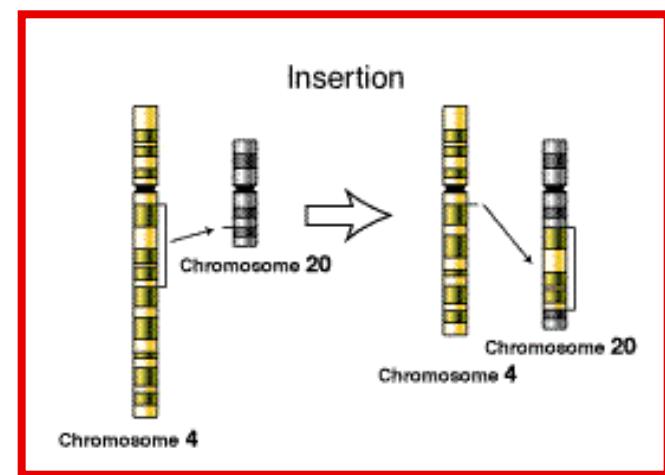
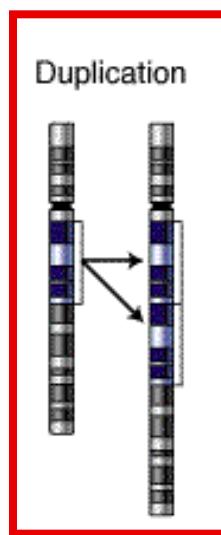
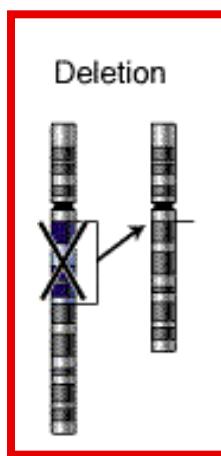

Chromozomové mutace (chr. přestavby)

delece

duplikace

inzerce

Genomové mutace

-zomie (monozomie, trizomie)

- většinou neslučitelné se životem
- monozomie: jediná životaschopná = X0 (Turnerův syndrom)
- trizomie: nerovnováha dávky genů (zvýšená exprese trizomického páru)
- životaschopné trizomie : XXY, XXX, XYY, Patau syndrom (chr. 13), Edwardsův s. (chr. 18), Downův s. (chr. 21)

Genomové mutace

-ploidie (polyploidie)

- především rostliny
- u živočichů méně (bezobratlí, ryby, obojživelníci)
- během evoluce obratlovců došlo ke 2 kolům duplikace celého genomu (2R-hypotéza)
- polyploidní jedinci zpravidla větší (zvýšený objem buněk)
- liché násobky genomu → problémy v meióze ⇒ reprodukční bariéra (ne vždy – např. triploidní skokani)

autopolyploidie: kombinace dvou stejných genomů

- fúze buněk
- endoreplikace
- abortivní buněčný cyklus

alloploidie: kombinace dvou různých genomů

- fúze diploidních gamet
- polyspermie

Náhodnost a rychlosť mutácií (μ)

mutace náhodné co do účinku, nenáhodné co do pozice a rychlosťi

tranzice > transverze

mutační „hotspots“: CpG u živočichů (metylovaný C → T); TpT prokaryot
„SOS reakce“ bakterií, minisateliity (VNTR), mikrosateliity (STR)

mtDNA > jad. DNA

pohlavní chromozomy > autozomy: Y > Z > A > X > W

vliv blízkosti počátku replikace, centromery, telomery, repetitivních sekvencí,
intenzity transkripce

studenokrevní živočichové: $> t \Rightarrow > \mu$

RNA viry (HIV)

paraziti

protilátky, imunoglobuliny

$> \mu$ somatických mutací

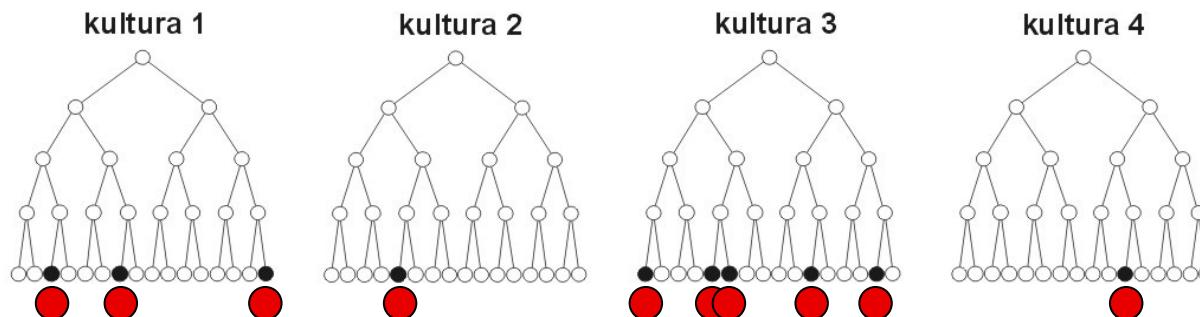
samci > samice: člověk 6x, hlodavci, liška: 2x ... více buněčných dělení
v zárodečných buňkách

Adaptivní (směrované) mutace?

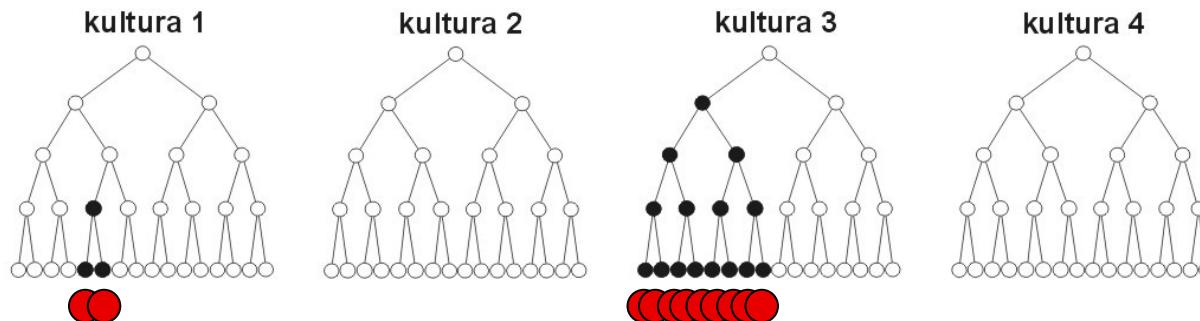
Max Delbrück, Salvador Luria (1943):
fluktuační test

(a) mutace vyvolané prostředím

(b) náhodné mutace

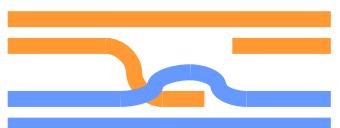
REKOMBINACE

mutace → nové alely

rekombinace → nové genotypy (výjimkou vnitrogenové rekombinace)

Vytvoření zlomu na jednom chromozomu.

Invaze řetězce do homologního chromozomu.

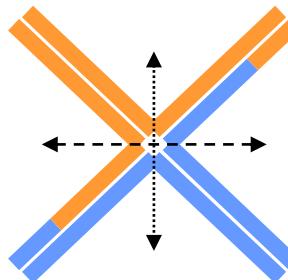

Spojení řetězců homologních chromozomů.
Holidayův spoj

Migrace Holidayova spoje.
Vytvoření heteroduplexu.

Štěpení Holidayova spoje

Heteroduplex

REKOMBINACE

u mnoha organismů crossing-over důležitý pro správný průběh meiózy
(aspoň 1 c-o na chromozom, jinak vznik aneuploidií)

ženy s > c-o → > dětí

děti starších žen → > rekombinací

rozdíly v různých částech chromozomu (poblíž centromer a telomer apod.,
rozdíly mezi organismy)

malé chromozomy > frekvence rekombinací

rekombinační „hotspots“:

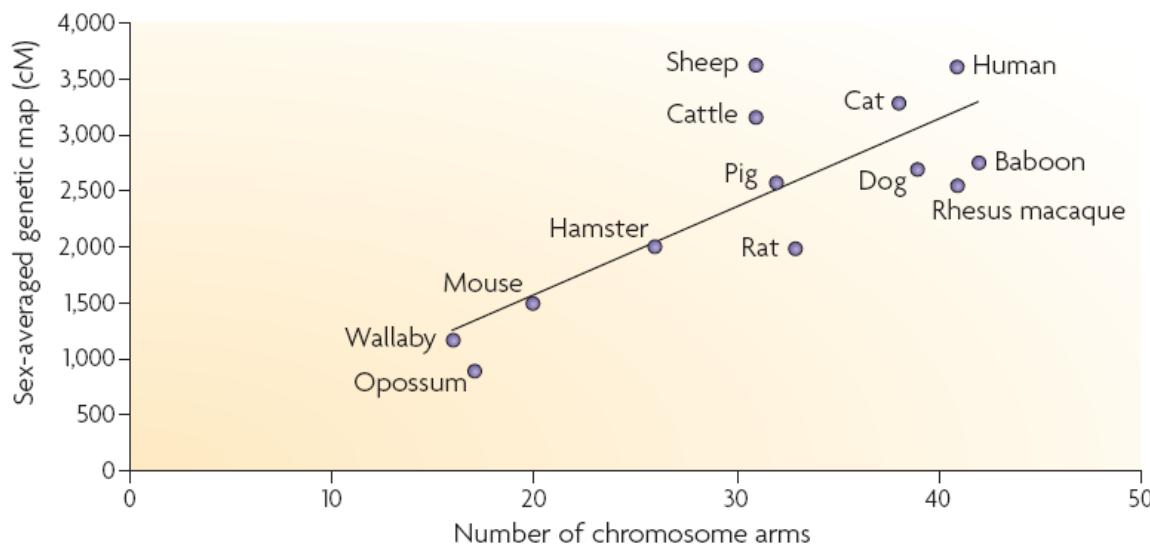
- u člověka ~25 000
- chybí u *Drosophila* a *Caenorhabditis elegans*
- častý vznik a zánik
- zánik 1 místa často kompenzován
zvýšenou aktivitou sousedního místa

rozdíly v míře rekombinace mezi pohlavími:

- Haldaneovo-Huxleyovo pravidlo: pokud jedno pohlaví nerekombinuje, jde o pohlaví heterogametické
- pokud rekombinují obě pohlaví, u samic většinou > rekombinací (člověk 1,7x, myš 1,3x)

rozdíly mezi druhy:

- druhy s více malými chromozomy → více rekombinací než druhy s menším počtem velkých chromozomů
- korelace s počtem ramen: více rekombinací v karyotypech s velkým množstvím chrom. ramen (aspoň 1 c-o/rameno, aby nedocházelo k aneuploidiím?)

Evoluční důsledky rekombinace:

Rekombinace a polymorfismus:

absence rekombinace

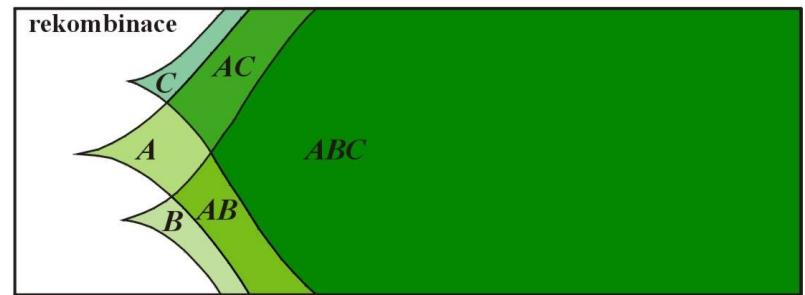
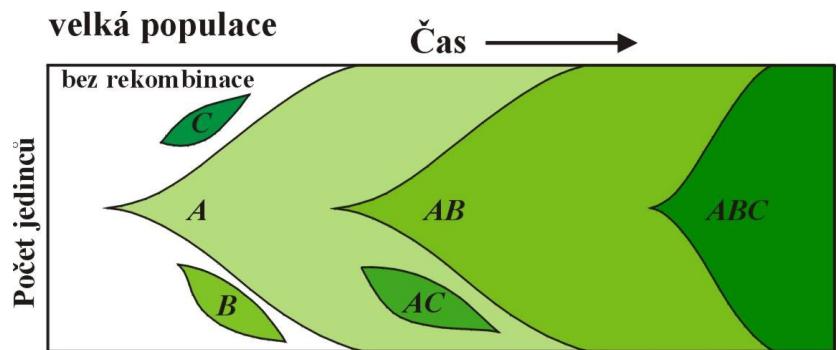
⇒ vazbová nerovnováha

selective sweep (selekční smetení)

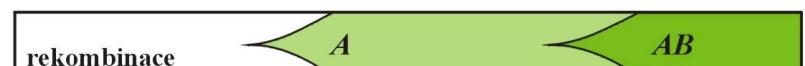
- hitchhiking
- častější výskyt vzácných alel

background selection

→ ztráta polymorfismu

malá populace

MIGRACE (TOK GENŮ)

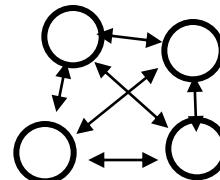
Míra toku genů, m :

= podíl genových kopií, který se do populace dostal v dané generaci imigrací z jiných populací

Modely:

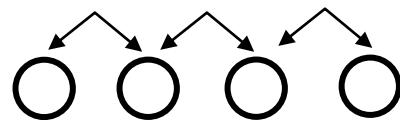
ostrovní model

(island model)

stepping stone

- jednorozměrný
- dvourozměrný

isolation by distance

Linanthus parryae

MIGRACE (TOK GENŮ)

Metody odhadu:

1. přímé

zpětný odchyt (capture-mark-recapture, CMR)

„toe clipping“, speciální barvy, genetické značení

... podhodnocení, nezachycení dálkových migrací

dálkové sledování pohybu – telemetrie

vysílačky, antény; GPS systémy

... nákladnější, časová náročnost

2. nepřímé

molekulární markery, populačně-genetické modely

Sewall Wright – F-statistika: $F_{ST} = 1/(4Nm + 1) \Rightarrow Nm = (1/F_{ST} - 1)/4$

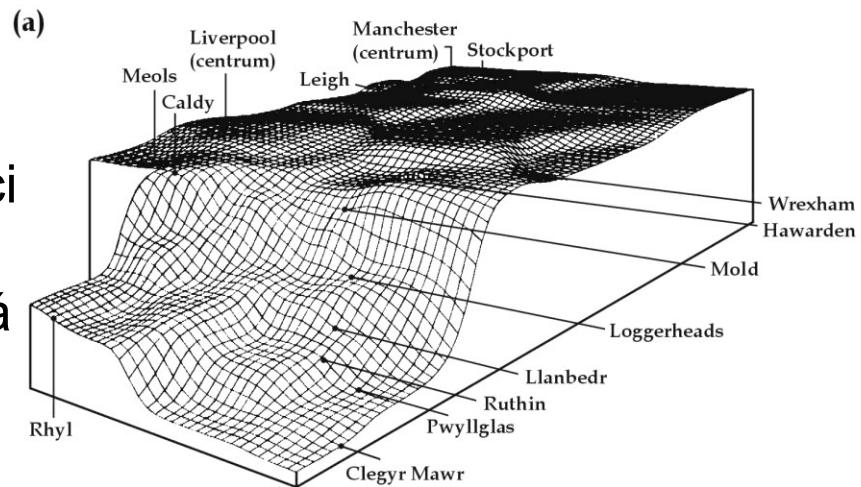
... Nm = počet migrantů na generaci

programy s využitím maximální věrohodnosti (maximum likelihood)

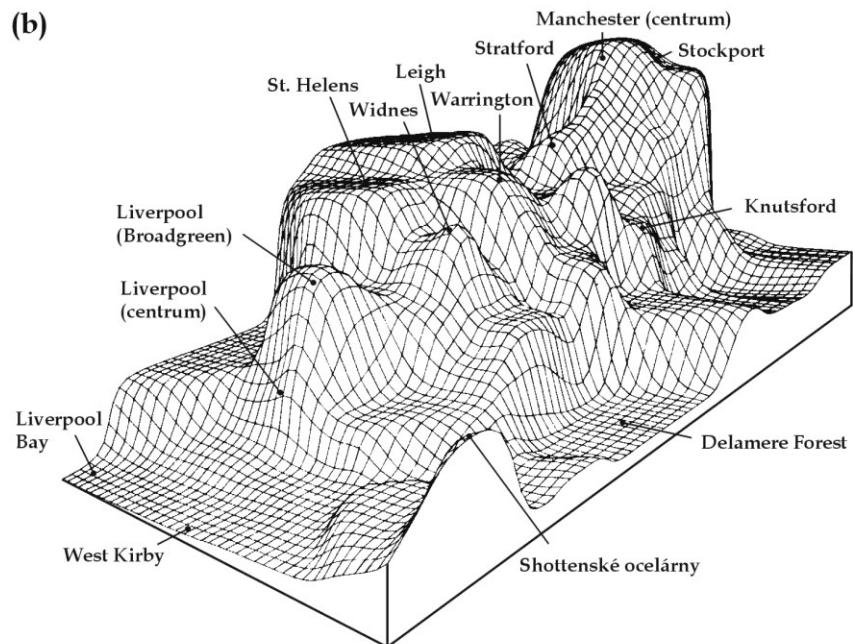
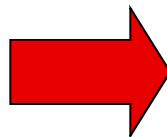
nebo bayesiánského přístupu

Důsledky toku genů:

genetická homogenizace subpopulací,
zabraňující jejich genetické divergenci
u mnoha druhů migrace velmi omezená

Př.: výskyt melanických forem
můr v Anglii

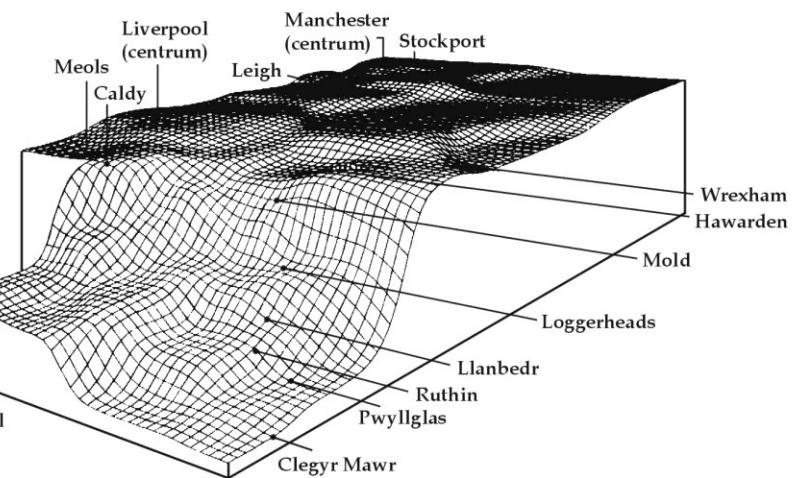

drsnokřídlec březový (*Biston betularia*)

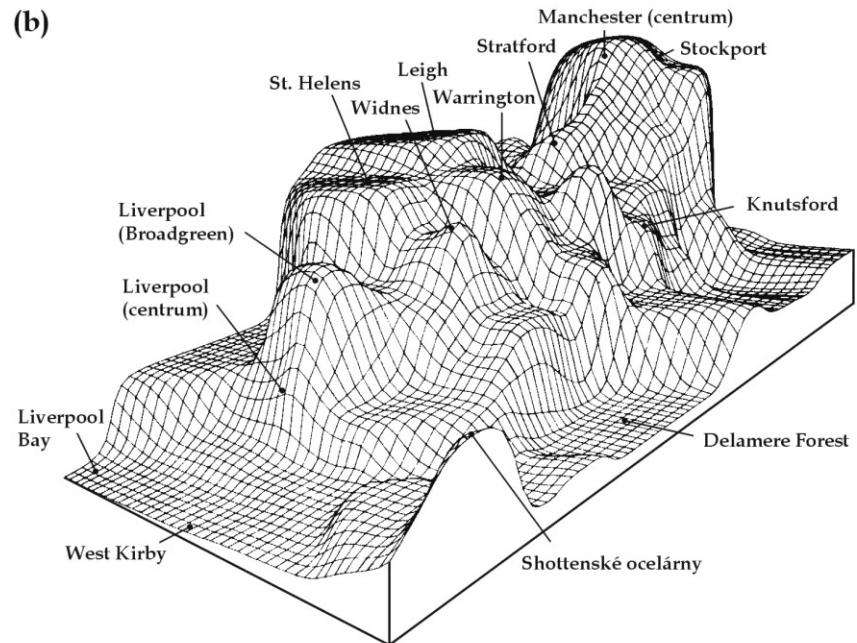

zejkovec dvojzubý
(*Odontoptera [Gonodontis] bidentata*)

(a)

(b)

PŘÍBUZENSKÉ KŘÍŽENÍ (INBREEDING)

Př.: opakované samooplození (samosprašnost):

výchozí generace - HW rovnováha: $1/4 AA, 1/2 Aa, 1/4 aa$

1. generace samooplození: $3/8 AA, 2/8 Aa, 3/8 aa$

2. generace samooplození: $7/16 AA, 2/16 Aa, 7/16 aa$

inbreedingem se mění frekvence *genotypů*, frekvence *allel* se nemění
inbreeding postihuje všechny lokusy

vzniká **vazbová nerovnováha**

Koefficienty inbreedingu, F

1. rodokmenový F

pravděpodobnost autozygotnosti

2. démový F

snížení heterozygotnosti (i. jako odchylka od panmixie)

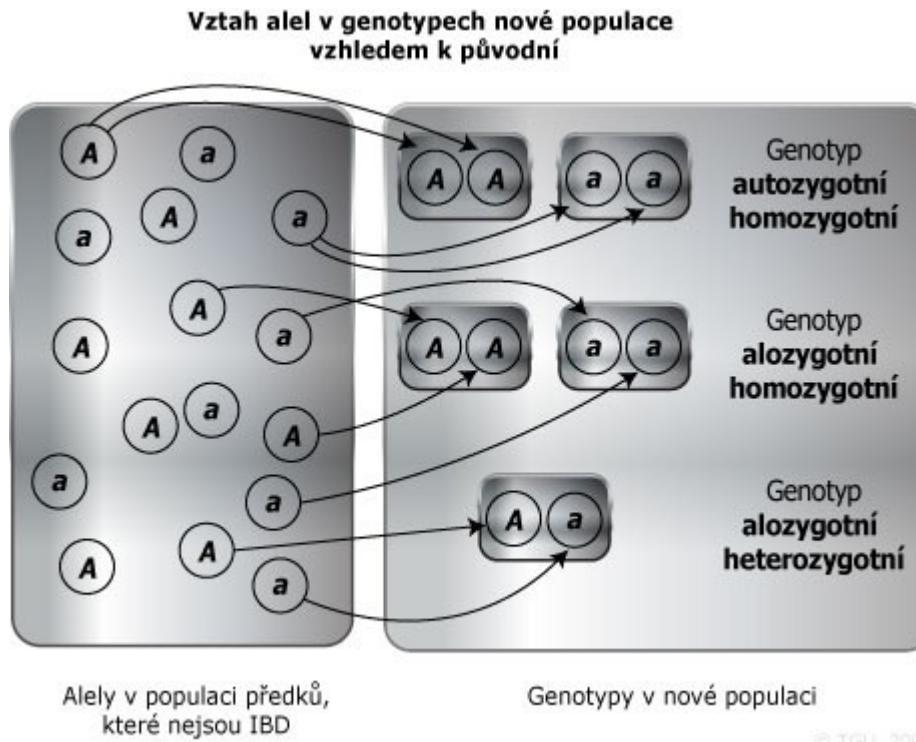
1. Rodokmenový inbreeding:

autozygotnost:

alely identické původem (identical by descent, IBD), vždy homozygot

alozygotnost:

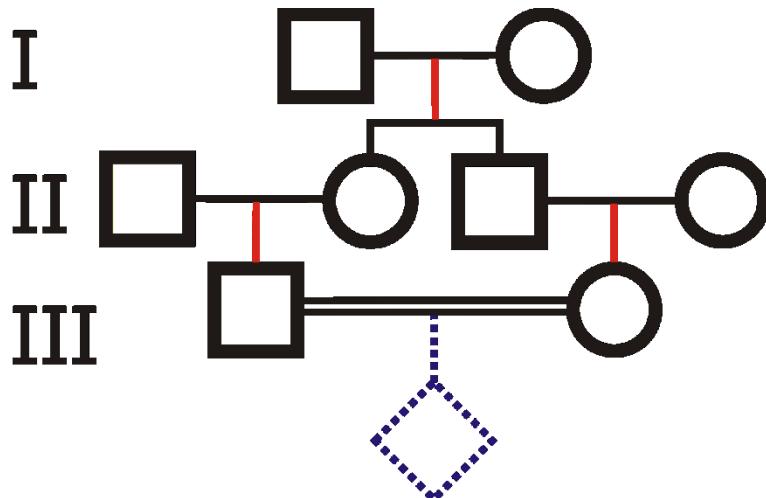
buď heterozygot, nebo homozygot, kde alely identické stavem
(identical by state, IBS)

1. Rodokmenový inbreeding:

Inbrední populace = taková, u níž pravděpodobnost autozygotnosti v důsledku křížení mezi příbuznými > v panmiktické populaci

F = pravděpodobnost, že jedinec zdědil obě alely téhož genu od jednoho předka (má obě alely IBD)

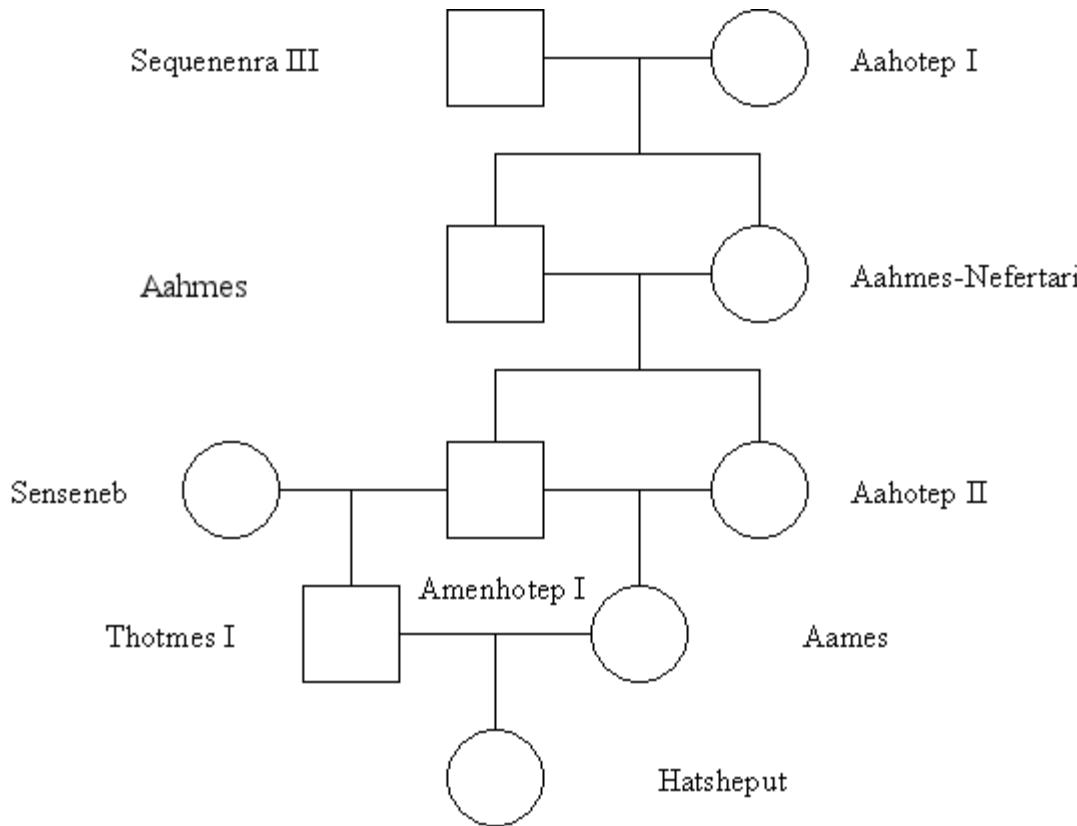
$$F = (1/2)^{n+1} (1 + F_A)$$

$$0 \leq F \leq 1$$

n = počet kroků v genealogii

$$F = (\frac{1}{2})^{3+1} = 1/16$$

1. Rodokmenový inbreeding:

- a) Amenhotep I. a Ahotep II. 25%
- b) Ames 37.5%
- c) Hatšepsut 25%
- d) The rest of the individuals in the pedigree are not inbred, i.e. $F = 0$.

2. Koeficient inbreedingu jako odchylka od panmixie:

$$F_{IS} = (H_e - H_o)/H_e \quad -1 \leq F_{IS} \leq +1$$

H_o = skutečná heterozygotnost
 H_e = očekávaná heterozygotnost

F-statistika:

koeficient inbreedingu F_{IS}

snížení HZ v subpopulaci v důsledku
příbuzenského křížení

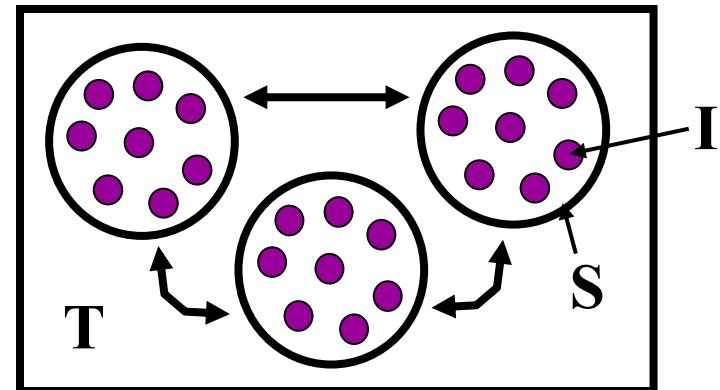
S. Wright

$$F_{IS} = (H_S - H_I)/H_S \quad -1 \leq F_{IS} \leq +1$$

fixační index F_{ST}

snížení HZ v důsledku strukturace
populace

$$F_{ST} = (H_T - H_S)/H_T \quad 0 \leq F_{ST} \leq +1$$

snížení HZ v celé populaci

$$F_{IT} = (H_T - H_I)/H_T \quad (1 - F_{IS}) (1 - F_{ST}) = 1 - F_{IT}$$

Rozdíly mezi F a F_{IS} :

F je individuální, F_{IS} je skupinový

Gazella spekei, St. Louis ZOO:

1♂ + 3♀ (1969-1972) z Afriky

1982: všechny původní gazely mrtvé
protože zakladatelem stáda jen 1 samec,

všichni potomci nutně inbrední bez ohledu na systém páření

prům. $F = 0,149 \Rightarrow$ indikace silného inbreedingu

× prům. $F_{IS} = -0,291 \Rightarrow$ indikace silného vyhýbání se inbreedingu!

G. spekei

hutterité (anabaptisté = novokřtěnci) z Velkých plánů v USA a Kanadě:

malá skupina protestantů z Tyrolských Alp

navzdory striktnímu dodržování tabu incestu $F = 0,0255 \Rightarrow$

jedna z nejvíce inbredních známých skupin lidí

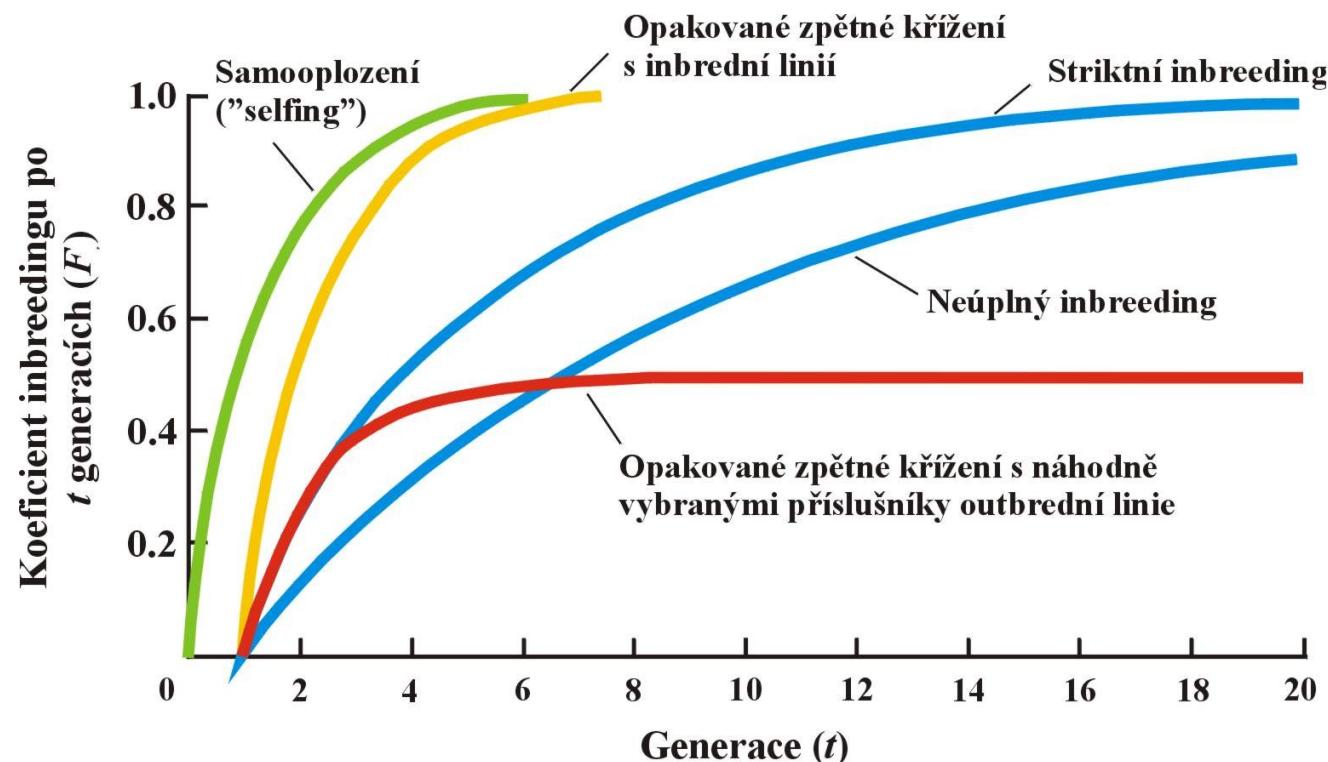
příčinou malý počet zakladatelů

Genetické důsledky inbreedingu:

zvýšení frekvence homozygotů

zvýšení rozptylu fenotypového znaku

vazbová nerovnováha

Genetické důsledky inbreedingu:

inbrední deprese

výskyt chorob, snížení plodnosti
nebo životaschopnosti

Leavenworthia alabamica

Pozor! Ne vždy musí být inbreeding škodlivý (např. řada druhů vyšších rostlin je samosprašná). Navíc důsledky inbreedingu se mohou lišit v rámci jednoho druhu v závislosti na vnějším prostředí.

inbrední deprese u člověka:

amišové: hemofilie B, anémie, pletencová dystrofie, Ellis-Van Creveldův syndrom
(zakrslost, polydaktylie), poruchy vývoje nehtů, defekty zubů

kmen Vandoma, Zimbabwe (tzv. „Pštrosí lidé“): ektrodaktylie

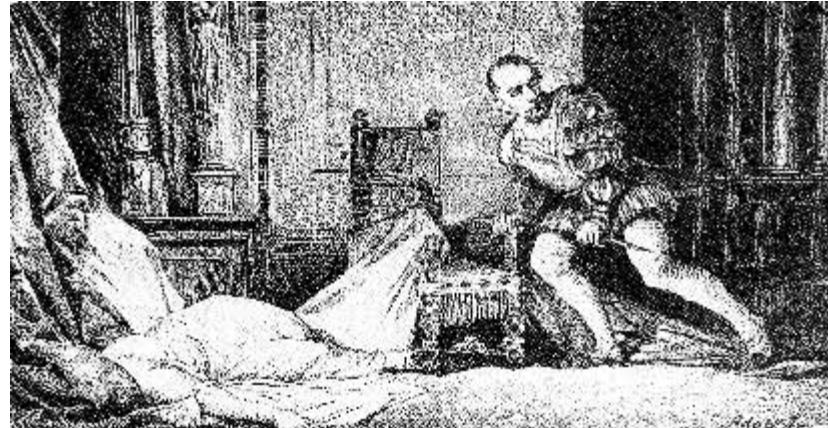
mormoni v Hilldale (Utah) a Colorado City (Arizona)

amazonští indiáni

šlechtické rody

Rudolf II. a jeho syn Julius Caesar, markýz d'Austria

inbrední deprese u člověka:

amišové: hemofilie B, anémie, pletencová dystrofie, Ellis-Van Creveldův syndrom (zakrslost, polydaktylie), poruchy vývoje nehtů, defekty zubů
kmen Vandoma, Zimbabwe (tzv. „Pštrosí lidé“): ektrodaktylie

mormoni v Hilldale (Utah) a Colorado City (Arizona)

amazonští indiáni

šlechtické rody

Karel II. Španělský

František I.

Karel II.: nepřirozeně velká hlava, deformovaná čelist, slabé tělo, potíže s chůzí a další defekty, mentální a psychické poruchy, impotence, neplodnost

František I.: u potomků mentální retardace, hydrocefalie, záchvaty, některé nebyly schopny samostatného života

Marie Terezie

František Štěpán Lotrinský

“hybrid vigour”
(heteróze)

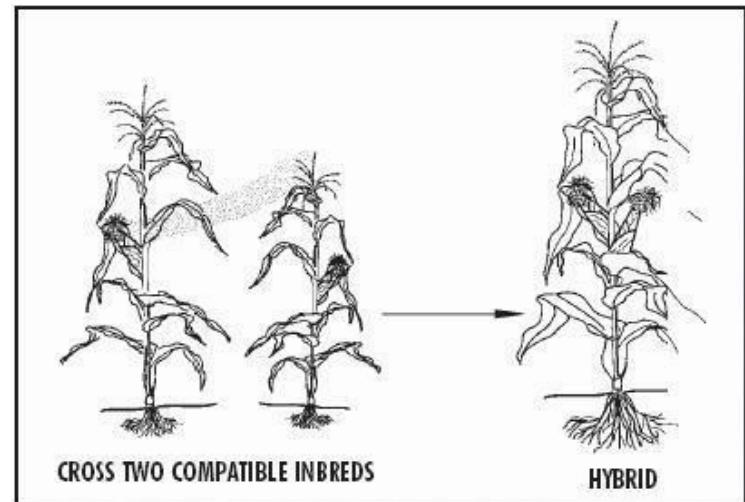

Figure 6. Cross pollination of two inbreds to produce a vigorous hybrid.

ASORTATIVNÍ PÁŘENÍ

= vyšší pravděpodobnost páření mezi jedinci se stejným fenotypem

příčinou může být preference partnera se stejným fenotypem, ale mohou existovat i jiné příčiny

př.: fytofágní hmyz – jedinci žijící na různých druzích hostitelské rostliny můžou dospívat v odlišné době ⇒ častější páření jedinců se stejným fenotypem (život na hostiteli) **bez aktivní preference partnera**

⇒ jde pouze o pozitivní **fenotypovou korelaci**

asortativní páření způsobuje úbytek heterozygotů

asortativní páření způsobuje **vazbovou nerovnováhu (LD)**

ASORTATIVNÍ PÁŘENÍ

Rozdíly mezi inbreedingem a asortativním párením:

působí pouze na lokus(y) spojené s preferovaným fenotypem × inbreeding ovlivňuje všechny lokusy

as. páření je mocnou evoluční silou (silná LD na více lokusech)

× inbreeding pouze zesiluje LD tam, kde byla už na počátku, a to jen v případě samooplození (samosprašnosti), v ostatních případech rekombinace „úspěšnější“ → redukce LD

NEGATIVNÍ ASORTATIVNÍ (DISASORTATIVNÍ) PÁŘENÍ

= preference partnera s odlišným fenotypem

výsledkem intermediární frekvence alel a vazbová nerovnováha

př. preference samců s odlišným MHC (myš, člověk) – důvodem zřejmě snaha o co nejvariabilnější imunitní systém